

غنى سازی آرتمیای بالغ *Artemia franciscana* با غلظت های مختلف امولسیون اسیدهای چرب غیر اشبع

احترام محمدی^{(۱)*}؛ مهران جواهري بابلی^(۲)؛ محمد خليل پذير^(۳)

em.mohammadi@yahoo.com

۱-دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات خوزستان، اهواز صندوق پستی : ۶۱۵۵۵-۱۶۳

۲-دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، گروه شیلات، اهواز، ایران.

۳-پژوهشکده میگوی کشور، صندوق پستی : ۱۳۷۴

تاریخ پذیرش : خرداد ۱۳۹۱

تاریخ دریافت : دی ۱۳۹۰

چکیده

به منظور غنى سازی آرتمیا بالغ گونه فرانسیسکانا، جهت دستیابی به غلظت مناسب ماده غنى ساز Spari Selco (INVE) ساخت کشور بلژیک، از غلظت های ۰/۵، ۱ و ۲ گرم در لیتر با تراکم ۱۰ قطعه در هر میلی لیتر به مدت ۳ ساعت استفاده شد. کلیه فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی موجود از قبیل دمای آب، شوری، نوردهی، شدت نور در یک دامنه ثابت نگه داشته شدند. مقادیر اسیدهای چرب لینولئیک اسید (۶-۲n:۱۸)، لینولنیک اسید (۶-۱n:۱۶)، آراشیدونیک اسید (۶-۴n:۲۰)، ایکوزاپتانوئیک اسید (۳-۵n:۲۰) و دوکوزاهگزانوئیک اسید (۳-۶n:۲۲) در آرتمیا بالغ غنى شده با غلظت ۲ گرم در لیتر Spari Selco نسبت به آرتمیا بالغ غنى شده با غلظت های ۰/۵ گرم در لیتر و آرتمیا بالغ غنى نشده، بطور معنی داری بیشتر بود ($P < 0/05$). از سوی دیگر بررسی ها نشان داد که مقادیر مربوط به مجموع اسیدهای چرب Σ ، اسیدهای چرب n_3 و اسیدهای چرب n_6 و اسیدهای چرب غیراشبع HUFA در غلظت ۲ گرم در لیتر نسبت به سایر تیمارها بطور معنی داری بیشتر بود. نتایج نشان دادند مناسبترین غلظت جهت غنى سازی اسیدهای چرب غیر اشبع آرتمیاهای بالغ غلظت ۲ گرم در لیتر بود.

كلمات کلیدی : *Artemia franciscana* ، اسیدهای چرب غیر اشبع ، غنى سازی.

*نویسنده مسئول

۱. مقدمه

اشباع فوق نیستند به گونه ای که میزان EPA و DHA در ناپلی آرتمیا فرانسیسکانا به ترتیب ۸/۵ و ۰ (درصد از کل اسیدهای چرب) بوده که می توان با غنى سازى این کمبود را بر طرف کرد^(۶). از فواید غنى سازى در آرتمیا جوان و بالغ، دوره زمانی کوتاه مدت است. از این رو مقادیر کمتری از ماده غنى ساز استقرار یافته در روده آرتمیا، از طریق الحقاق به سلول های بافت روده خشی می شوند^(۶۰). به گونه ای که استفاده از مواد غنى ساز در آرتمیا جوان و بالغ این فرصت را فراهم می نماید که سطوح اسیدهای چرب موجود در آنها بطور نزدیکی با نیازهای آبزیان هم خوانی پیدا نماید^(۵۹). لیکن امروزه استفاده از آرتمیا بالغ به منظور افزایش رسیدگی جنسی، تخمیریزی و رشد میگوهای خانواده پنائیده و سایر آبزیان بسیار محدود می باشد^(۴۱). بنابراین استفاده از مواد غنى ساز در آرتمیا جوان و بالغ موجب می شود که سطوح اسیدهای چرب موجود در ساختار آنها با نیازهای آبزیان سازگاری پیدا نماید^(۵۹). از این رو با توجه به گسترش فرآیند غنى سازی در صنعت آبزی پروری در این مطالعه سعی شد تا با تعیین غلظت مناسب از ماده غنى ساز از سوی دیگر با تعیین غلظت مناسب ماده غنى ساز می توان از به هدر رفتن آن جلوگیری به عمل آورد.

۲. مواد و روش ها

این مطالعه در ایستگاه تحقیقاتی بندرگاه واقع در ۲۵ کیلومتری شهرستان بوشهر انجام گرفت و به منظور آماده سازی آب در ابتدا بعد از ذخیره سازی آب دریا در استخر آرامش و فیلتر نمودن آن توسط فیلتر های شنی، از کلر جامد (شرکت شیمی دارو) به میزان ۲۰ ppm جهت ضد عفونی آب دریا استفاده شد. مدت زمان مواجه کلر با آب ۱۲ ساعت بطول انجامید و در ادامه با هوادهی شدید خشی سازی کلر به مدت ۲۴ ساعت انجام گرفت. از آنجا که شوری آب دریا ۴۲ ppt بود، جهت تأمین آب با شوری ppt ۳۰ - ۳۲ از آب شیرین با شوری ppt ،

در علم تغذیه، تهیه و پرورش غذای زنده از اهمیت بسیاری بالایی برخوردار بوده بطوریکه توسعه آن قادر است کمک بسزائی به این صنعت نماید^(۶۱). از این رو آرتمیا بالغ و رشد یافته از ارزش غذایی بالاتری برخوردار می باشد به گونه ای که میزان پروتئین و اسیدهای چرب غیراشباع آنها نسبت به ناپلی تازه شکوفا شده بسیار بیشتر می باشد^(۳۲, ۳۵, ۲۱).

همچنین مشاهده شده که آرتمیا بالغ علاوه بر اینکه می تواند به عنوان جاذب و هضم کننده غذا در جیرهای غذایی بکار برده شود^(۶۵)، حاوی هورمون های مختلفی از جمله هورمون های آندوکرینی بوده که می توانند موجب ایجاد القاء، رسیدگی جنسی، افزایش قوای جنسی و لقاد در ماهیان و سخت پوستان بویژه میگو گردد^(۲۵, ۷۴, ۴۳). از آنجایی که آرتمیا موجودی فیلتر کننده غیرانتخابی است بنابراین می توان با استفاده از فرآیند غنى سازی بسیاری از مواد ضروری همانند رنگدانه ها، اسیدهای چرب ضروری، هورمون ها، مواد داروئی و غیره را به سایر موجودات آبزی انتقال داد^(۳۸, ۳۷, ۳۲).

بررسی ها نشان داده اند که اسیدهای چرب غیر اشباع نقش مهمی در فعالیت های زیستی و فیزیولوژیک آبزیان ایفاء می کنند به گونه ای که با شرکت در ساختار غشائی سلول و حفظ خاصیت ارتجاعی آن موجب افزایش سنتر هورمونها در عدد درون ریز می گردد^(۴). بنابراین ترکیبات شیمیایی آرتمیا می تواند نیازهای غذایی گونه مختلف آبزی را فراهم نماید^(۶۹, ۶۸). اسیدهای چرب ایکوزاپتانوئیک اسید (EPA)، دوکوزاگرگانوئیک اسید (DHA)، لینولیک اسید (Linoleic acid)، لینولنیک اسید (Linolenic acid) و آراشیدونیک اسید (Arachidonic acid) مهمترین ترکیبات ضروری جیره موجودات دریایی می باشند^(۷۲, ۲۹). لیکن بیشتر گونه های آرتمیا آب شور قادر به بیوسنتز اسیدهای چرب غیر

^۱Eicosapentaenoic acid

^۲Docosahexaenoic acid

جهت غنی سازی آرتمیا با اسیدهای چرب غیر اشباع، از ماده غنی INVE ساز SPARI SELCO ساخت شرکت Aquaculture Nutrition کشور بلژیک، دارای ترکیباتی همانند چربی، امولسی فایر لیستین، اسیدهای آمینه، جلبک، آنتی اکسیدان بوتیل هیدروکسی آنیزول و ویتامین های A, D₃, E و C استفاده گردید. غنی سازی در ظروف ۲۰ لیتری و در دمای ۲۸ درجه سانتیگراد صورت پذیرفت. بدین ترتیب که بعد از وزن نمودن ۱۰/۵ و ۲ گرم ماده غنی ساز و انتقال آن به لوله آزمایش درب دار، ۱۰ سی سی آب مقطر به هر گرم آرتمیا اضافه وجهت ایجاد سوسپانسیون یکنواخت از ماده غنی ساز، لوله آزمایش در دستگاه شیکر قرار داده شد. در ادامه از هر کدام از غلظت های تهیه شده، بطور جداگانه ۴ میلی لیتر سوسپانسیون جهت غنی سازی ۱۰۰۰۰ آرتمیا بالغ بکار برده شد (۶۳). پس از انجام عمل غنی سازی و جدا نمودن آرتمیاهای از محیط غنی سازی، آرتمیاهای غنی شده توسط صافی های میکرونی به آرامی با آب دریا و سپس با آب شیرین شستشو داده ، تا امولسیون چربی از روی بدن آنها شسته شود (۴۳).

به منظور اندازه گیری اسید های چرب غیر اشباع موجود در آرتمیاهای بالغ غنی شده از دستگاه گاز کروماتو گراف (GC) Agilent-۶۸۹۰ مجهز به ستون کاپیلاری از نوع BPX70(120m×0/25mm ID×0/25) SGE ساز نوع flame ionization detector (FID) استفاده و دمای آشکار ساز و محل تزریق به ترتیب بروی ۱۶۰ و ۱۸۰ درجه سانتیگراد تنظیم گردید. ۱ میکرولیتر از نمونه استری با استفاده از سرنگ به دستگاه گاز کروماتو گراف تزریق شد سپس دمای اولیه ستون روی ۱۶۰ درجه سانتی گراد تنظیم ، که پس از ۱۰ دقیقه، دمای ستون با سرعت ۲ درجه سانتی گراد در دقیقه به ۱۰ درجه رسانده شد و به مدت ۷۵ دقیقه دما در این درجه حرارت باقی ماند. در این روش از گاز هلیم (با خلوص ۹۹/۹۹۹ درصد) به عنوان گاز حامل و گاز هیدروژن به عنوان سوخت، ازت (با خلوص ۹۹/۹ درصد) به عنوان گاز کمکی و هوای

استفاده شد (۲). بعد از آبگیری زوگ های ۱۰۰ لیتری مخصوص شکوفائی آرتمیا توسط آب ۳۰ - ۳۲ ppt در هر لیتر از آن ۳ - ۵ گرم سیست فرآوری شده (INVE) استفاده گردید. کلیه فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی از قبیل دمای آب، اکسیژن محلول در آب، نور و pH به ترتیب بر روی ۲۹ - ۲۷ درجه سانتیگراد، ۵-۶ میلیگرم در لیتر، ۲۰۰۰ - ۱۵۰۰ لوکس و ۷-۸ واحد، ثابت باقی ماند (۶۴). ۲۴ ساعت بعد از شکوفایی سیست ها و گذراندن مراحل ناپلئوس، ناپلی های اینستار II با تراکم ۸-۷ ناپلی در میلی لیتر در تانک های ۴ تی فایبر گلاس ذخیره سازی شدند (۶۶). تغذیه ناپلی های آرتمیا از روز دوم تا روز چهارم (به مدت ۳ روز) با استفاده از محلول سبوس برنج (۳ گرم سبوس برنج خرد شده با غربال ۱۰۰ میکرون را در یک لیتر آب دریا حل نموده و در ادامه با همزن بر قی آنرا مخلوط و به صورت هموژنیزه در آورده سپس با غربال ۳۰ میکرون فیلتر و جهت استفاده در یخچال نگهداری می شد) انجام گرفت (۱۲). در ادامه از روز پنجم تا انتهای روز پانزدهم (به مدت ۱۱ روز) با جلبک تک سلولی *Tetraselmis suecica* کشت داده شده در محیط کشت بیرونی TMRL با تراکم ۲۰۰ هزار سلول در هر میلی لیتر تغذیه شدند (۶۶، ۴۸، ۷).

گفتنی است که دوره پرورش آرتمیا ۱۵ روز به طول انجامید، در طول این دوره کلیه شاخص فیزیکی و شیمیایی آب روزانه اندازه گیری و ثبت شد. به منظور کاهش اثر متغیرهای محیطی بر روی آرتمیاهای تحت مطالعه سعی شد، کلیه شاخص های فیزیکی و شیمیایی موجود از قبیل دمای آب، شوری، شدت نور، اندازه و شکل ظروف برای کلیه تیمارها ثابت در نظر گرفته شود. بطوریکه فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی از قبیل دمای آب، شوری، اکسیژن محلول در آب، نور و pH در طول دوره پرورش به ترتیب $28/69 \pm 0/15$ درجه سانتیگراد، 32 ± 1 ppt $7/75 \pm 0/07$ میلی گرم در لیتر، 1500 لوکس و $7/88 \pm 0/053$ بود.

استاریک (n=۰) و اولنیک اسید (۹-۱۸:۱n) در تیمار ۱ گرم در لیتر نسبت به تیمارهای شاهد و ۰/۵ گرم در لیتر بطور معنی داری بیشتر بود ($P<0/05$). از سوی دیگر با وجود بیشتر بودن میزان این اسید چرب در تیمار ۱ گرم در لیتر نسبت به تیمار ۲ گرم در لیتر هیچگونه اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P>0/05$).

همچنین نتایج حاصل از مطالعه نشان داد که میزان اسیدهای چرب غیراشباع لینولنیک (۱۸:۲n-۶)، لینولنیک (۱۸:۳n-۳)، آرشیدوننیک (۲۰:۴n-۶)، آرشیدیدیک (۲۰:۴n-۰) و به نیک اسید (۲۲:۰n-۰) در تیمار ۲ گرم در لیتر نسبت به آرتمیاهای غنى نشده و آرتمیاهای غنى شده با غلظت های ۱ و ۰/۵ گرم در لیتر بطور معنی داری بیشتر می باشد ($P<0/05$). لیکن با وجود بیشتر بودن مقدار اسید چرب آرشیدوننیک (۲۰:۴n-۶) هیچگونه تفاوت معنی داری در میزان این اسید چرب در تیمار ۱ گرم در لیتر نسبت به تیمار ۵/۰ گرم در لیتر مشاهده نشد ($P\geq0/05$).

در رابطه با اسیدهای چرب EPA، DHA و DPA در آرتمیاهایی که از غلظت ۲ گرم در لیتر اسید چرب غیراشباع (HUFA) استفاده کرده بودند نسبت به تیمار شاهد و تیمارهای ۱ و ۰/۵ گرم در لیتر بطور معنی داری بیشتر بود ($P<0/05$). از سوی دیگر علیرغم بیشتر بودن میزان اسید چرب DHA در تیمار ۱ گرم در لیتر نسبت به ۰/۵ گرم در لیتر هیچگونه اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P>0/05$).

نتایج حاصل از آنالیز اسیدهای چرب نشان داد که علیرغم بیشتر بودن اسید چرب لینکوسریک (۰-۲۴:۰n) میزان این اسید چرب در تیمار ۱ گرم در لیتر نسبت به سایر تیمارها از لحاظ آماری معنی دار نبود ($P>0/05$). این در حالی بود که میزان اسیدهای چرب پالمیتوئیک (۷-۱۶:۱n)، استاریدوننیک (۳-۶:۱n)، ایکوستاریدوننیک (۲۰:۳n-۳) و گاما لینولنیک (۶-۴n) در تیمار ۰/۵ گرم در لیتر نسبت به سایر تیمارها بیشتر بود لیکن از لحاظ آماری هیچگونه تفاوتی مشاهده نشد ($P>0/05$).

خشک استفاده شد. از مقایسه زمان بازداری کروماتوگرام های نمونه مجھول با کروماتوگرام های بدست آمده از محلول استاندارد اسیدهای چرب متیل استر، اسیدهای چرب موجود در بافت آرتمیا شناسایی شدند و نتایج به صورت درصد از کل اسیدهای چرب گزارش گردید.

در پایان با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (version 18)، آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) و آزمون Tukey's HSD داده های بدست آمده مورد تجزیه و تحلیل آماری در سطح اعتماد ۹۵ درصد قرار گرفتند تا تفاوت آماری بین آنها مشخص گردد.

۳.نتایج

نتایج حاصل از مطالعه نشان داد که در طی ۱۵ روز دوره پرورش، آرتمیای بالغ با میانگین طول و وزن به ترتیب ۱۰ میلیمتر و ۸ میلیگرم بدست آمد.

نتایج حاصل از آزمایشات اندازه گیری میزان اسیدهای چرب غیراشباع در تیمارهای مختلف نشان داد که میزان اسید چرب میریستیک (۰-۱۴:۱n-۵) و میریستولنیک (۵-۱۴:۱n) در تیمارهایی که از غلظت های ۰/۵، ۱ و ۲ گرم در لیتر اسید چرب چند غیراشباع (HUFA) استفاده کرده بودند نسبت به آرتمیا بالغ غنى شده بطور معنی داری بیشتر بود ($P<0/05$). همچنین نتایج حاکی از آن است که مقادیر اسیدهای چرب فوق بطور معنی داری در تیمارهای ۱ و ۲ گرم در لیتر نسبت به تیمار ۰/۵ گرم در لیتر بیشتر می باشد ($P<0/05$). این در حالی بود که با وجود بیشتر بودن میزان این اسیدهای چرب در آرتمیاهای بالغ غنى شده با غلظت ۲ گرم در لیتر نسبت به آرتمیاهای بالغ غنى شده با غلظت ۱ گرم در لیتر هیچگونه اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P<0/05$).

در رابطه با اسیدهای چرب پالمیتیک (۰-۱۶:۱n) مشاهده شد که میزان این اسیدهای چرب در تیمار ۰/۵ گرم در لیتر نسبت به تیمار شاهد و تیمارهای ۱ و ۲ گرم در لیتر بطور معنی داری بیشتر می باشد ($P<0/05$). در حالی که میزان اسیدهای چرب

جدول ۱: مقادیر اسیدهای چرب غیر اشباع در آرتیمیا بالغ غنی شده با غلظت های ۰/۵، ۱ و ۲ گرم ماده غنی ساز Spari Selco (میانگین ± میانگین انحراف معیار) (در هر ردیف حروف غیر مشابه نشان دهنده معنی دار بودن و حروف مشابه نشان دهنده معنی دار نبودن است) (سطح اطمینان ۹۵٪)

اسید چرب غیر اشباع	تیمار	آرتمیا غنی شده با غلظت ۰/۵ گرم (میلی گرم در گرم وزن خشک)	آرتمیا غنی شده با غلظت ۱ گرم (میلی گرم در گرم وزن خشک)	آرتمیا غنی شده با غلظت ۲ گرم (میلی گرم در گرم وزن خشک)	آرتمیا غنی نشده (میلی گرم در گرم وزن خشک)	
Miristek Asid	C14:0	۰/۹۰۵±۰/۴۴۵ ^a	۰/۸۷۲±۰/۴۵ ^a	۰/۶۶۹±۰/۰۵ ^b	۰/۴۷۶±۰/۰۰۴ ^c	
Miristolik Asid	C14:1n5	۰/۵۷۹±۰/۰۴۶ ^a	۰/۴۸۴±۰/۰۰۵ ^a	۰/۱۷۷±۰/۰۱۵ ^b	۰/۱۴۵±۰/۰۰ ^c	
Balmitik Asid	C16:0	۱۶/۸۰۱±۰/۱۶۶ ^b	۱۷/۸۳۴±۰/۳۳۹ ^b	۲۱/۸۴۱±۰/۱۰۸ ^a	۱۵/۰۲۷±۰/۳۹۵ ^b	
Palmitolik Asid	C16:1n7	۲/۶۳۰±۰/۱۶۷ ^b	۲/۶۳۳±۰/۰۲۹ ^b	۳/۳۹۲±۰/۲۴۴ ^a	۳/۳۷۸±۰/۰۸۹ ^a	
Estari Asid	C18:0	۱۳/۵۹۱±۱/۱۳۴ ^a	۱۴/۷۵۳±۰/۳۷۷ ^a	۱۴/۲۰۳±۰/۲۸۳ ^b	۱۲/۵۵۷±۰/۱۰۸ ^b	
Oleik Asid	C18:1n9	۲۴/۲۶۶±۰/۲۱۷ ^a	۲۵/۲۹۴±۰/۲۰۹ ^a	۲۳/۵۶۷±۰/۳۲۶ ^b	۲۳/۵۴۱±۰/۰۸۴ ^b	
Waksinik Asid	C18:1n7	۱۱/۷۵۴±۰/۷۸۹ ^b	۱۱/۸۰۱±۰/۱۴۶ ^b	۹/۷۹۵±۰/۰۸۸ ^c	۱۲/۴۳۷±۰/۱۱۲ ^a	
Lionik Asid	C18:2n6	۵/۲۹۳±۰/۱۱ ^a	۴/۵۶۵±۰/۲۶۱ ^b	۳/۷۹۱±۰/۳۸۰ ^c	۲/۷۷۴±۰/۲۰۲ ^d	
Alfa Linolinik Asid	C18:3n3	۲/۶۱۶±۰/۵۲۸ ^a	۱/۳۲۶±۰/۱۷۷ ^b	۰/۹۲۶±۰/۱۰۲ ^c	۰/۸۵۱±۰/۰۱ ^c	
Arasidik Asid	C20:0	۱/۲۱۸±۰/۰۶۷ ^a	۰/۷۷۳±۰/۰۲۱ ^b	۰/۴۶۷±۰/۰۱ ^b	۰/۲۳۸±۰/۰۰۳ ^c	
Gama Linolinik Asid	C18:3n6	۱/۳۵۵±۰/۲۲۷ ^a	۱/۳۶۸±۰/۲۶۸ ^a	۱/۴۳۲±۰/۲۳۹ ^a	۰/۸۴۹±۰/۰۱۵ ^b	
Estariyedonik Asid	C18:4n3	۱/۷۱۱±۰/۱۲۳ ^b	۱/۵۹۸±۰/۲۱۲ ^b	۲/۰۸۶±۰/۲۹۳ ^a	۰/۹۶۲±۰/۰۲۱ ^c	
Benik Asid	C22:0	۰/۷۵۱±۰/۰۱۹ ^a	۰/۶۴۷±۰/۰۱۹ ^b	۰/۵۴۰±۰/۰۲۲ ^c	۰/۴۲۶±۰/۰۸۸ ^d	
D Gama Linolinik Asid	C20:3n6	۳/۸۲۰±۰/۳۸۱ ^c	۲/۱۳۱±۰/۰۳۶ ^b	۱/۳۴۶±۰/۳۰۹ ^c	۰/۵۳۰±۰/۰۰۲ ^d	
Aikosatirionik Asid	C20:3n3	۱/۳۵۷±۰/۰۵۵ ^c	۳/۳۸۴±۰/۱۱۱ ^a	۲/۵۳۸±۰/۰۱۶ ^b	۰/۵۲±۰/۰۴۰ ^d	
Arashidonik Asid	C20:4n6	۰/۵۶۹±۰/۰۱۶ ^a	۰/۴۹۹±۰/۰۴۸ ^b	۰/۴۷۷±۰/۰۳۳ ^b	۰/۳۳۲±۰/۰۱۳ ^c	
Aikozapantotnik Asid	C20:5n3	۴/۳۱۷±۰/۰۵۶ ^a	۱/۶۷۸±۰/۱۵۲ ^b	۰/۷۳۵±۰/۰۸۹ ^c	۰/۳۷۱±۰/۰۱۰ ^d	
Dousapantotnik Asid	C22:5n6	۰/۰۷۱±۰/۰۵۱ ^a	۰/۰۳۹±۰/۳۶۹ ^c	۰/۰۵۱±۰/۲۶۷ ^b	۰/۰۱۶±۰/۳۶۴ ^d	
Dokosahgazaronik Asid	C22:5n3	۰/۰۲۰±۰/۰۴۲ ^a	۰/۱۲۳±۰/۰۴۲ ^b	۰/۴۴۸±۰/۱۶۳ ^d	۰/۵۵۷±۰/۰۵۹ ^c	
Linosirik Asid	C22:6n3	۲/۳۸۴±۰/۱۱۸ ^a	۱/۲۸۵±۰/۰۶۴ ^b	۱/۱۶۷±۰/۱۵۵ ^b	۰/۰±۰/۰۰ ^c	
Mojmou Asid	C24:0	۰/۳۴۰±۰/۰۱۹ ^a	۰/۳۹۱±۰/۰۴۶ ^a	۰/۳۴۵±۰/۰۵۲ ^a	۰/۳۷۹±۰/۰۰۵ ^a	
Mojmou Asid	S n-3	۹/۳۱۷±۲/۹۸۳ ^a	۴/۲۸۹±۱/۳۳۳ ^b	۲/۸۲۸±۰/۸۸۷ ^c	۱/۸۹۴±۰/۶۱۲ ^d	
Mojmou Asid	S n-6	۷/۲۱۴±۲/۹۳۶ ^a	۶/۴۳۲±۲/۵۶۱ ^b	۵/۷±۲/۱۸۱ ^c	۳/۹۵۵±۱/۵۶۰ ^d	
Mojmou Asid	S SFA	۳۳/۶۰۶±۳/۰۶۴ ^c	۳۵/۲۳±۳/۳۲۰ ^b	۳۸/۰۶۵±۳/۸۲۲ ^a	۲۹/۱۰۹±۲/۸۴۵ ^d	
Mojmou Asid	S MUFA	۴۰/۵۸۶±۵/۳۹۶ ^c	۴۳/۵۹۶±۵/۶۴۱ ^b	۴۶/۷۱۱±۵/۱۷۹ ^a	۴۰/۰۲۱±۵/۲۴۵ ^c	
Mojmou Asid	S HUFA	۲۲/۳۳۵±۰/۵۱۹ ^a	۱۴/۶۰۴±۰/۴۰۸ ^b	۱۲/۴۵۹±۰/۳۲۷ ^c	۷/۲۴۲±۰/۲۱۶ ^d	
Aikozapantotnik Asid	DHA/EPA	۰/۵۵ ^b	۰/۷۶۵ ^b	۱/۵۹ ^a	۰ ^c	

افزایش تولید آبزیان صورت می گیرد. بسیاری از روش‌های غنى سازی آرتمیا در گذشته بر روی ناپلی تازه تخم گشایی شده، بویژه چگونگی افزایش سطوح DHA و EPA و افزایش نسبت DHA به EPA متوجه شده بود (۴۴، ۵۰، ۵۲، ۷۰).

از آنجا که اسیدهای چرب نقش مهمی بر روی رشد و بازماندگی لارو آبزیان دارد (۴۰)، ارزش غذایی آنها از طریق زنجیره اسیدهای چرب غیراشباع تعیین می گردد (۴۶، ۳۲، ۶۹) در مطالعات صورت گرفته مشخص شد، میزان اسیدهای چرب غیر اشباع در آرتمیا فرانسیسکانا تازه تخم شکوفا شده به ترتیب با وزن و طول ۲۴۰۰ نانو گرم (۲/۴ میکرو گرم) و ۰/۴۵۵ میلیمتر حاوی ۰/۱ نانو گرم می باشد. در حالیکه در مرحله ناپلثوس پنج با وزن و طول ۴۸۰۰ نانو گرم (۴/۸ میکرو گرم) و ۱/۴ میلیمتر حاوی ۰/۰۵ نانو گرم است. همچنین در آرتمیا تازه تخم گشایی شده حجم بالایی از EPA وجود دارد، بطوريکه نسبت DHA به EPA ۰/۰۲ است. ولی میزان آراشیدونیک اسید آنها پائین می باشد (۱۱، ۲۸، ۴۵). همانگونه که مشاهده می شود در بی رشد آرتمیا به تدریج از میزان اسیدهای چرب غیراشباع آنها کاسته می شود که می توان با انجام فرآیند غنى سازی اسیدهای چرب غیراشباع بویژه DHA را افزایش و متعادل نمود (۵۶، ۹). نتایج حاصل از مطالعه یبانگر این مطلب بود که غلظت اسیدهای چرب غیراشباع لینولئیک اسید (۱۸:۲n-۶)، لینولنیک اسید (۶-۶)، آراشیدونیک اسید (۱۶:۱n-۶)، آراشیدونیک اسید (۲۰:۴n-۶)، ایکوزاپنتانوئیک اسید (EPA) و دوکوزاهگزانوئیک اسید (DHA) در آرتمیاهای غنى شده با غلظت های ۱ و ۰/۵ گرم در لیتر و آرتمیاهای شاهد بطوري معنی داری بیشتر بود (P<۰/۰۵). همچنین علیرغم بیشتر بودن میزان اسیدهای چرب میرستیک اسید (n-۰: ۱۴)، میریستولیک اسید (۱۴:۱n-۵)، استاریک اسید (n-۰: ۱۸)، گاما لینولنیک اسید (۱۸:۳n-۶) و اولئیک اسید (۹: ۱۸:۱n-۹) در آرتمیاهای که با غلظت ۲ گرم در لیتر غنى شده بودند نسبت به آرتمیاهایی که توسط غلظت ۱ گرم غنى شده بودند هیچگونه

از سوی دیگر بررسی نتایج مجموع اسیدهای چرب غیراشباع امگا ۳ (Σ)، اسیدهای چرب غیر اشباع امگا ۶ (Σ) و اسیدهای چرب غیر اشباع با پیوند چند گانه (HUFA) (Σ) در آرتمیاهای بالغ غنى شده با غلظت ۲ گرم در لیتر بطوري معنی داری بیشتر از غلظت های ۰/۵، ۱ گرم در لیتر و آرتمیا بالغ غنى شده بود (P<۰/۰۵). این در حالی بود که مجموع اسیدهای چرب اشباع (SFA) (Σ) آرتمیاهای بالغ غنى شده بطوري معنی داری کمتر از آرتمیاهای غنى شده با غلظت های ۰/۵، ۱ و ۲ گرم در لیتر بود (P<۰/۰۵). گفتنی است که نتایج حاکی از بیشتر بودن میزان این فاكتور در آرتمیاهای غنى شده با غلظت ۰/۵ گرم در لیتر بود (P<۰/۰۵). در رابطه با مجموع اسیدهای چرب تک زنجیره غیر اشباع (MUFA) (Σ) مشاهده شد که میزان این اسیدهای چرب در غلظت ۰/۵ گرم در لیتر بطوري معنی داری از سایر تیمارها بود (P<۰/۰۵) از سوی دیگر نتایج نشان داد که نسبت DHA به EPA بطوري معنی داری در آرتمیاهای بالغ غنى با غلظت ۰/۵ گرم در لیتر بیشتر از آرتمیاهای بالغ غنى شده و آرتمیاهای بالغ غنى شده با غلظت های ۱ و ۲ گرم در لیتر بود (P<۰/۰۵) از سوی دیگر با وجود بیشتر بودن این نسبت در آرتمیا بالغ غنى شده با غلظت ۱ گرم در لیتر نسبت به آرتمیاهای بالغ غنى شده با غلظت ۲ گرم در لیتر هیچگونه اختلاف معنی داری مشاهده نشد (P>۰/۰۵).

۴. بحث

بر اساس نیاز گونه ای که پرورش می یابد روش های مختلفی جهت غنى سازی آرتمیا وجود دارد (۲۳). همچنین ترکیبات بیوشیمیایی آرتمیا بالغ بازتاب نوع جیره غذایی و ماده غنى ساز بکار رفته است (۵۴) غنى سازی غذاهای طبیعی از قبیل انواع جلبک ها، روتیفرها و آرتمیا با استفاده از مواد غنى ساز حاوی اسیدهای چرب ضروری غیراشباع (HUFA) یکی از روش های جدید در صنعت آبزی پروری خصوصاً آبزی پروری دریابی می باشد (۳۰). این شیوه عمدها در راستای بهبود کیفیت غذای طبیعی جهت بالابردن کیفیت تخم و لارو و نهایتاً

۱۵/۵ و صفر گزارش نمودند(۶۲). لذا همانگونه که مشاهده می شود میزان اسیدهای چرب غیر اشباع از یک گونه به گونه دیگر و حتی در یک گونه که توسط جیره غذایی مختلف تغذیه شده بودند با هم متفاوت بود (۴۷، ۷۱). همچنین ترکیبات اسیدهای چرب غیر اشباع می تواند در یک گونه از یک تانک به تانک دیگر با هم متفاوت باشد(۳۲). برخی از محققین عنوان نمودند (۶۸) که میزان اسیدهای چرب لینولیک (۶:۲n-۱۸) در آرتیما آب شیرین نسبت به آرتیما آب شور بیشتر می باشد در حالی که میزان اسید چرب EPA در آرتیما آب شور نسبت به آرتیماهای آب شیرین بیشتر است. با توجه به اینکه اکثر لارو ماهیان دریایی قادر به سنتز اسیدهای چرب آراشیدونیک اسید، EPA و DHA، از پیش سازهای با زنجیره کوتاه نیستند می بايست در جیره غذایی لاروها گنجانده شوند (۵۵).

در این مطالعه از ماده غنی ساز Spari Selco با غلظت های ۱/۰۵، ۲/۰۵ و ۱/۰۵ در لیتر جهت غنی سازی آرتیماهای بالغ با تراکم ۱۰ قطعه در میلی لیتر در ظروف ۲ لیتری استوانه ای استفاده شد. بسته به نوع ماده غنی ساز، غلظت های بکار رفته متفاوت می باشد. در مطالعه ای از ماده غنی ساز Selco با غلظت ۰/۱۶ گرم در لیتر جهت غنی سازی آرتیمای بالغ با تراکم ۵۰ قطعه در هر میلی لیتر استفاده کرده بودند (۳۳). همچنین محققین در تحقیقات خود از آرتیماهای بالغ که توسط Super Selco و یا Dry Selco به ترتیب با غلظت ۰/۲ و ۰/۶ گرم در لیتر غنی شده، استفاده نموده بودند، میزان اسیدهای چرب غیر اشباع با زنجیره بلند موجود در آنها همانند ناپلی آرتیما افزایش یافت (۱۳). از این رو به دلیل متفاوت بودن رفتار تغذیه ای آرتیماهای جوان و بالغ با ناپلئوس آرتیما مواد غنی ساز را با سرعت بیشتری فیلتر و هضم می نمایند (۱۵). از سوی دیگر با توجه به اینکه پروفیل اسیدهای چرب غیر اشباع در آرتیماهای بالغ غنی شده بازتابی از ماده غنی ساز بکار رفته می باشد نتایج حاکی از آن بود که میزان EPA، لینولیک اسید، لینولینیک اسید و آراشیدونیک اسید در آرتیماهای بالغ غنی شده نسبت به آرتیماهای بالغ غنی

اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P \geq 0/05$). این در حالی بود که میزان اسیدهای چرب فوق در هر دو غلظت ۱ و ۲ گرم بطور معنی داری بیشتر از غلظت ۰/۵ گرم و آرتیماهای گروه شاهد بود ($P < 0/05$). از سوی دیگر نتایج حاصل از مطالعه نشان داد که میزان اسیدهای چرب غیر اشباع پالمیتیک اسید (۰:۱۶)، پالمیتولنیک اسید (۷:۱n-۱۶) و استاریدونیک اسید (۳:۱۸) در آرتیماهایی که با غلظت ۰/۵ گرم غنی شده بودند بطور معنی داری بیشتر از آرتیماهایی بود که توسط غلظت های ۱ و ۲ گرم غنی شده بودند ($P > 0/05$). با توجه به اینکه تغذیه آرتیماها از روز دوم تا چهارم و از روز پنجم تا انتهای روز پانزدهم به ترتیب توسط سبوس برنج و جلبک تک سلوی *T. suecica* با تراکم ۲۰۰ سلول در هر میلی لیتر صورت گرفته بود نتایج حاکی از آن بود که میزان اسیدهای چرب EPA، DHA، لینولیک اسید، لینولینیک اسید، آراشیدونیک اسید، اولئیک اسید، پالمیتیک اسید و استاریدیک اسید در آرتیماهای بالغ پرورشی به ترتیب ۳۷/۱، ۷۷/۲، ۰/۸۵۱، ۳۳/۰، ۸۵/۰، ۵۴/۰۲۷، ۵۴/۰۲۳ و ۵۵/۰۱۲ درصد بود. در مطالعه ای بر روی آرتیمای بالغ گونه *Real de Salinas* انجام داده بودند، مشاهده کردند که پس از ۱۵ روز تغذیه با سبوس برنج و جلبک *T. suecica* میزان اسیدهای چرب فوق به ترتیب ۷۱/۰، ۵۴/۰۲۳، ۴۵/۱۴، ۹۲/۱۹، ۷۴/۲۱ و ۵۴/۲۷ درصد بود (۶۶). در حالی که در آرتیماهای گونه *México Texcoco* که توسط اسپرولینا مروطوب تغذیه شده بودند میزان اسیدهای چرب غیر اشباع EPA، لینولیک اسید، لینولینیک اسید، اولئیک اسید، پالمیتیک اسید، استاریدیک اسید و آراشیدونیک اسید به ترتیب ۶۴/۱، ۴۵/۱۴، ۹۲/۱۹، ۷۴/۲۱، ۵۴/۱۴ و ۵۴/۱ درصد بود (۱۰). از سوی دیگر محققین میزان اسیدهای چرب فوق را در آرتیما بالغ گونه Sanfrancisco Bay که توسط سبوس برنج تغذیه شده بودند به ترتیب ۲/۲، ۵/۱، ۲۶/۴، ۵/۲، ۱۲/۲، ۳/۳، ۶/۴، ۴/۱۲ و ۴/۲۶ توسط سبوس برنج تغذیه شده بودند به ترتیب ۳/۲، ۸/۹، ۷/۱۲، ۷/۳، ۶/۱۴، ۴/۳۴ و ۴/۲۴ در آرتیماهایی که با استفاده از جلبک *C. ktonosorus* تغذیه شده بودند به ترتیب ۶/۳، ۶/۳۰، ۶/۳۰ و ۶/۳۰ تغذیه شده بودند به ترتیب ۷/۱۲، ۷/۱۲، ۷/۱۲ و ۷/۱۲

سازی افزایش یافت و در آرتمیاهای که از ماده غنى ساز Algamac استفاده کرده بودند میزان اسید آراشیدونیک افزایش یافت. بنابراین اینگونه می توان عنوان نمود که بسته به نوع جیره غذایی و ماده غنى ساز بکار رفته افزایش قابل توجهی در برخی از اسیدهای چرب غیر اشباع مشاهده شد. همچنین مطالعات نشان داد که اسیدهای چرب آراشیدونیک اسید، EPA و DHA که جذب بافت بدن ناپلی آرتمیا شده بودند در طول دوره گرسنگی سریعاً متابولیزه شدند (۲۷، ۱۸، ۱۹، ۶۷). این در حالی بود که در آرتمیاهای جوان جذب اسیدهای چرب غیر اشباع مواد غنى ساز استقرار یافته در روده ناچیز بوده در نتیجه از جمله فواید غنى سازی آرتمیا در دوره زمانی کوتاه مدت این است که میزان کمتری از اسیدهای چرب غیر اشباع از این طریق از دست خواهند رفت (۶۰). بدلیل راندمان بالای فیلتراسیون غنى سازی آرتمیای بالغ در دوره زمانی کوتاهتری (۱ تا ۴ ساعت) صورت گرفته، در حالی که غنى سازی ناپلشوس در مدت زمان طولانی تری (۲۴ - ۱۲ ساعت) نسبت به آرتمیای بالغ صورت می گیرد (۳). از این رو در مطالعه صورت گرفته مشاهده شد میزان اسیدهای چرب لینولنیک اسید، لینولئیک اسید، آراشیدونیک اسید، EPA و DHA بطور معنی داری افزایش پیدا کرد P<0.05. در حالی که میزان DHA نسبت به EPA بطور معنی داری کمتر بود. لذا یکی از دلایل پائین بودن میزان DHA نسبت به EPA در آرتمیاهای بالغ غنى سازی شده ممکن به دلیل متابولیسم این اسید چرب در طول دوره غنى سازی باشد. مشاهده شده که بالا بودن DHA نسبت به EPA در ناپلی آرتمیا به دلیل عدم متابولیسم این اسید چرب در طول دوره غنى سازی است، که این حالت ممکن است به دلیل بسته بودن لوله گوارشی ناپلی ها و استفاده آنها از ذخیره کیسه زرده باشد (۲۴، ۷۱).

از سوی دیگر عنوان شده که در آرتمیا جوان (۵ روزه) مدت زمان تخلیه روده (۳ تا ۶ ساعت) تأثیر ناچیزی بر روی پروفیل اسیدهای چرب و چربی کل دارد. از این رو در تغذیه فعال مدت زمان نگهداری مواد در روده آرتمیا جوان تقریباً ۷ دقیقه می

نشده افزایش یافت همچنین یک رابطه مستقیم معنی داری میان افزایش غلظت ماده غنى ساز و مقادیر مربوط به اسیدهای چرب فوق مشاهده شد بطوریکه بیشترین میزان در غلظت ۲ گرم در لیتر مشاهده شد از سوی دیگر میزان DHA در پی غنى سازی صورت گرفته بطور ملموسی افزایش یافته بود. لیکن در مقایسه با EPA از شب کمتری برخوردار بود. محققین دیگر نتایج مشابهی در پی غنى سازی آرتمیاهای جوان غنى شده با ماده غنى ساز Algamac مشاهده نمودند (۶۰). محققین عنوان Algamac کردن که با دو برابر کردن غلظت ماده غنى ساز DHA از ۰/۱۵ به ۰/۳ گرم در لیتر و امولسیون روغن از ۰/۶ به ۰/۰ گرم در لیتر بعد از ۶ ساعت غنى سازی موجب افزایش اسیدهای چرب آراشیدونیک، EPA و DHA در آرتمیای جوان نشد این در حالی بود که در این مطالعه مشاهده شد که با افزایش غلظت ماده غنى ساز از ۰/۵ گرم در لیتر به ۱ و ۲ گرم در لیتر اسیدهای چرب غیر اشباع (HUFA) بویژه لینولنیک اسید، لینولئیک اسید، آراشیدونیک اسید، EPA و DHA بطور معنی داری در آرتمیاهای بالغ گونه فرانسیسکانا افزایش پیدا کرد (۵۱).

محققین عنوان نمودند که در طول دوره غنى سازی میزان کمی از DHA در متانالپلشوس تجمع می یابد که در مقایسه با سایر اسیدهای چرب غیر اشباع در طول دوره گرسنگی به سرعت از بین می روند (۱۸) و چنین شرایطی در آرتمیاهای جوان نیز صدق می کند. از سوی دیگر آرتمیاهای جوان قادر نیستند همانند ناپلی آرتمیا DHA را به EPA تبدیل نمایند (۴۶، ۲۰). بنابراین DHA تجمع یافته در ناپلی بسته به میزان این اسید چرب در ماده غنى ساز بطور مستقل افزایش خواهد یافت. در حالیکه با توجه به عدم تبدیل DHA به EPA در آرتمیاهای جوان میزان EPA بسته به میزان این اسید چرب در ماده غنى ساز و جیره غذایی افزایش می یابد (۵۱) از این رو آنها عنوان نمودند که میزان EPA در آرتمیاهای جوان زمانیکه از C. muelleri تغذیه شدند، به تدریج در طول ۳۶ ساعت غنى

اگر ۵۰ درصد اولنیک اسید جایگزین بخشی از EPA موجود در ماده غنی ساز شود، این نسبت تغییر پیدا می کند (۲۸). محققین عنوان نمودند که غنی سازی آرتمیا با لیپوزوم موجب افزایش میزان EPA در آرتمیا می گردد (۴۰) از سوی دیگر هواده کم و استفاده از سنگ هوا با افزایش کارائی غنی سازی هماهنگ است، در حالی که هواده شدید موجب کاهش میزان EPA در آرتمیا خواهد شد. در مطالعه دیگر مشاهده شد زمانیکه از مخلوط آرتمیا خواهد شد. در مطالعه ای دیگر مشاهده شد زمانیکه از Isochrysis galbana و Rhodomonas lens سازی آرتمیا جوان به مدت ۶ ساعت استفاده می شود تفاوت قابل توجه ای در میزان DHA آرتمیا های جوان مشاهده شد (۵۸). همچنین نتایج تحقیقات پیشین نشان میدهد که میزان آرشیدونیک اسید و EPA پس از غنی سازی آرتمیا جوان (۵ روزه) نسبت به میزان DHA از ثبات بیشتری برخوردار است. چنین ذکر شده که علت این امر تبدیل DHA به زنجیره های کوتاهتر می باشد. از سوی دیگر در طی دوره گرسنگی نیز میزان هر سه اسید چرب کاهش یافته است، ولی میزان DHA نسبت به دو اسید چرب دیگر کاهش بیشتری را نشان می دهد (۲۶).

در مطالعه ای میزان پایداری اسید چرب DHA به دنبال غنی سازی در درجه حرارت های مختلف در دو گونه آرتمیا A.sianica و A.franciscana مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان دادند که مقدار DHA و نسبت DHA/EPA بعد از غنی سازی در دو آرتمیا فوق به ترتیب به ۴۱/۲ و ۴۲/۸ و ۲۰/۹ و ۱/۸۸ میلی گرم در هر گرم وزن خشک بود. مشخص شد که در A.franciscana به موازات افزایش دما میزان تحلیل رفتن A.sianica نیز افزایش می یابد. البته این پدیده در مشاهده نگردید، بطوریکه میزان DHA در این آرتمیا نسبتاً ثابت باقی ماند (۱۹).

در بررسی صورت گرفته توسط محققین عنوان شد که میزان DHA و EPA در آرتمیاهای جوان تغذیه شده با سبوس برنج و جلبک تراسلمیس به ترتیب به ۰/۷۱ و ۱/۶۴ درصد خواهد رسید (۶۶). همچنین سایر محققین عنوان نمودند زمانیکه آرتمیا توسط

باشد (۶۰) که این زمان برای ناپلی و آرتمیا بالغ به ترتیب ۳ و ۱۰ دقیقه بود (۱۷). در آرتمیاهای جوان زمان مورد نیاز جهت استخراج چربی کل و اسیدهای چرب غیراشباع از ماده غنی ساز در روده ۳ ساعت بوده در نتیجه ترکیب اسیدهای چرب در مدت زمان کوتاهی پس از شروع تغذیه یعنی کمتر از ۳ ساعت افزایش خواهد یافت (۶۰). همچنین در مطالعه صورت گرفته گزارش شد که جهت غنی سازی آرتمیا های بالغ ۱ گرم از ماده غنی ساز به منظور غنی سازی ۲۰۰۰ تا ۳۰۰۰ آرتمیا بالغ به مدت ۱ تا ۲ ساعت استفاده شد (۶۳). محققین عنوان نمودند که میزان اسیدهای چرب غیراشباع لینولنیک اسید (۱۸:۲n-۶)، لینولنیک اسید (۱۶:۱n-۶)، آرشیدونیک اسید (۲۰:۴n-۶) و DHA و EPA به ترتیب به میزان ۸/۴۲، ۲/۶۰، ۵/۷۵ و ۲/۵۲ درصد ماده خشک بعد از غنی سازی آرتمیا بالغ به مدت ۳ ساعت با غلظت ۱ گرم در لیتر ماده غنی ساز Spari Selco افزایش یافت (۵، ۶۳).

نتایج حاکی از آن بود که نسبت DHA/EPA در آرتمیاهای بالغ غنی نشده صفر بود در حالی که به دنبال غنی سازی آرتمیاهای بالغ با غلظت های ۱، ۰/۵ و ۲ گرم در لیتر این میزان افزایش یافت، به گونه ای که بیشترین میزان (۱/۵۹) مربوط به آرتمیاهای غنی شده با غلظت ۰/۵ گرم در لیتر و کمترین میزان (۰/۵۵) مربوط به آرتمیاهای غنی شده با غلظت ۲ گرم در لیتر بود. از جمله دلایل کاهش این نسبت در غلظت ۲ گرم در لیتر می تواند مربوط به بالا بودن میزان اسید چرب EPA باشد. اکثر گونه های آرتمیا بطور طبیعی حاوی غلظتی از EPA هستند (۶۸). همچنین همه روغن های ماهیان دریایی علاوه DHA دارای مقادیر مشخصی EPA نیز هستند. از سوی دیگر رسیدن به سطوح بالای DHA در برخی از سویه های آرتمیا دشوار می باشد و دستیابی به نسبت بالای DHA/EPA بسیار مشکل است. مشاهده شد که نسبت DHA/EPA در Naphthalene Sole HUFA غنی شده بودند به ۱/۸ رسید (۵۷). لذا

(۱۳). در این صورت نگهداری آرتمیاهای جوان غنی شده در درجه حرارت ۲۸ درجه سانتیگراد به مدت ۶ ساعت موجب کاهش اسیدهای چرب غیراشباع بویژه DHA می‌گردد (۶۰). گفتنی است که کاهش DHA در آرتمیای جوان غنی شده نسبت به ناپلئوس با سرعت آهسته تری صورت می‌گیرد (۶۰). از سوی دیگر درجه حرارت بالاتر از ۳۵ درجه سانتیگراد موجب افزایش میزان متabolism لینولنیک اسید (۱۸:۲n-۶) و آلفا لینولنیک اسید (۱۸:۳n-۳) در آرتمیا می‌گردد (۲۰). در این مطالعه نیز سعی شد دمای محیط پرورش و بالطبع دمای محیط غنی سازی در دامنه ۲۴ – ۲۵ درجه سانتیگراد قرار داده شود. به منظور جلوگیری از افزایش متabolism اسیدهای چرب غیراشباع (HUFA) در مرحله بعد از غنی سازی (مرحله گرسنگی) آرتمیاهای بالغ غنی شده تا زمان انجام آنالیز بلا فاصله در دمای ۲۰ درجه سانتیگراد ذخیره سازی شدند (۳۱). همچنین شوری نیز بر روی رشد آرتمیا و جذب آراشیدونیک اسید می‌تواند تأثیر گذار باشد (۲۳).

نتایج حاصل از مطالعه بیانگر این مطلب بود که میزان اسیدهای چرب غیراشباع (HUFA) در آرتمیاهای غنی شده با غلظت های ۱ و ۲ گرم در لیتر نسبت به آرتمیاهای غنی شده با غلظت ۰/۵ گرم در لیتر بطور معنی داری بیشتر بود ($P < 0/05$). از سوی دیگر میزان علیرغم پائین بودن نسبت DHA/EPA در آرتمیاهای غنی شده با غلظت ۲ گرم در لیتر لیکن میزان اسیدهای چرب غیراشباع (HUFA) همانند لینولنیک اسید، لینولنیک اسید، آراشیدونیک اسید، EPA، DHA، $\Sigma n-6$ ، $\Sigma n-3$ و Σ HUFA در آرتمیاهای بالغ غنی شده با غلظت ۲ گرم در لیتر نسبت به آرتمیاهای بالغ غنی شده با غلظت ۱ گرم در لیتر بطور معنی داری بیشتر بود ($P < 0/05$). لذا با توجه به مطالب فوق و نتایج بدست آمده از مطالعه حاضر مناسبترین غلظت ماده غنی ساز Spari Selco جهت غنی سازی آرتمیاهای بالغ ۱۵ روزه با تراکم ۱۰ قطعه در هر میلی لیتر به مدت ۳ ساعت ۲ گرم در لیتر می‌باشد.

محصولات فرعی کشاورزی (سبوس برنج) تغذیه شود مقادیر EPA و DHA در آرتمیاهای برداشت شده بسیار پائین می‌باشد. بنابراین بطور معمولانه می‌توان عنوان نمود که مقادیر کم DHA و EPA در آرتمیاهای بالغ غنی نشده می‌تواند ناشی از استفاده از سبوس برنج در جایگزین آرتمیاهای بالغ باشد. این حالت در رابطه با لینولنیک اسید و لینولنیک اسید نیز صدق نمود (۳۰). با توجه به نتایج بدست آمده میزان اسیدهای چرب غیراشباع در آرتمیاهای بالغ غنی شده و غنی نشده گونه فرانسیسکانا بطور معنی داری بیشتر از ناپلی این گونه می‌باشد. از سوی دیگر ارزش غذایی آرتمیا بالغ در مقایسه با ناپلی آرتمیا بیشتر بوده بطوریکه سرشار از پروتئین ها و اسیدهای چرب غیراشباع هستند (۲۱، ۴۳، ۳۵، ۸، ۳۲). همچنین محققین عنوان نمودند که سایر فاکتورها از قبیل مراحل رشد، اختلافات جمعیتی، نوع، کمیت و کیفیت غذای موجود می‌تواند بر روی ترکیبات اسید چرب و اسیدهای آمینه در آرتمیاهای بالغ پرورش داده شده تأثیر گذار باشد (۳۲). از عوامل مؤثر بر روی اسیدهای چرب غیراشباع (HUFA) عامل تغذیه می‌باشد. با توجه به اینکه آرتمیاهای مواد غذایی را بصورت غیرانتخابی فیلتر می‌کنند، تغذیه آنها به کمیت و کیفیت غذای موجود در محیط وابسته می‌باشد (۷۳، ۷۵، ۷۶). بنابراین اندازه مناسب ذرات غذایی برای بالغین می‌باشد کوچکتر از ۶۰ میکرومتر باشد (۱۲، ۴۹، ۵۳) در این مطالعه از سبوس برنج و جلبک تراسلیمیس به ترتیب با اندازه ۵۰ – ۴۰ و ۱۰ – ۷ میکرومتر استفاده شد.

از دیگر عوامل تأثیر گذار بر روی میزان اسیدهای چرب غیراشباع (HUFA) نوسانات محیطی می‌باشد. در این مطالعه پرورش آرتمیا در شرایط محیط بیرون انجام شد. نوسانات محیطی همانند تغییرات دمایی، شوری، اکسیژن محلول در آب و pH ممکن است منجر به ایجاد تغییراتی در میزان اسیدهای چرب غیراشباع اولیه موجود در آرتمیاهای بالغ پرورش داده، شده باشند (۱۴). همچنین افزایش دما موجب کاهش میزان اسیدهای چرب غیراشباع موجود در آرتمیاهای بالغ می‌گردد

سپاسگزاری

بدینوسیله از خدمات پرسنل محترم ایستگاه تحقیقاتی بندرگاه و مسئول ایستگاه، جناب آقای مهندس زنده بودی و ریاست محترم پژوهشکده جناب آقای دکتر آئین جمشید که در پیشبرد مطالعه مذکور همکاری نمودند، سپاسگزاری می‌گردد. یادآوری می‌شود این نتایج برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات خوزستان می‌باشد.

منابع

- 6- Agh, N. & Sorgeloos, P., 2005. Handbook of Protocols and Guidelines for Culture and Enrichment of Live Food for Use in Larviculture. Laboratory of Aquaculture and *Artemia* Reference Center University of Ghent, Ghent, Belgium. 60p.
 - 7- Ahmadi, M.R., Leibovitz, H. and Simpson, K.L, 1990. Nutrient composition of the Iranian brine shrimp (*Artemia uramiana*). Comp. Biochem. Physiol. 95:225-228.
 - 8- Bengtson, D.A., Léger, P. and Sorgeloos, P., 1991. Use of *Artemia* as a food source for aquaculture. In: Browne, R.A., Sorgeloos P., Trotman, C.N.A. (eds), *Artemia Biology*. CRC Press, Boca Raton, Florida, pp. 255-285.
 - 9- Castell, J.D., Blair, T., Neil, S., Howes, K., Mercer, S., Reid, J., Young-Lai,W., Gullison, B., Dhert, P. and Sorgeloos, P., 2001. The effect of different HUFA enrichment emulsion on the nutritional value of rotifers (*Brachionus plicatilis*) to larval haddock (*Melanogrammus aeglefinus*). In: Hendry, C.I., Van Stappen, G., Wille, M., Sorgeloos, P. (Eds.), Larvi'01 –Fish and Shellfish Larviculture Symposium, European Aquaculture Society, Special Publication, vol. 30. European Aquaculture Society, Oostende, Belgium, pp. 111–114.
 - 10-Castro, T.B., 1993. Biología y cultivo de *Artemia franciscana* en el ex Lago de Texcoco, de Ecatepec, Estado de México. Tesis Doctoral. Universidad Nacional Autónoma de México.
 - 11-Coutteau, P. & Mourente, G., 1997. Lipid classes and their content of n-3 highly unsaturated fatty acids (HUFA) in *Artemia franciscana* after hatching, HUFA-enrichment and subsequent starvation. Mar. Biol. 130, 81–91.
 - 12-D'Agostino, A.S., 1980. The vital requirements of *Artemia*, physiology and nutrition. In: Persoon, G., Sorgeloos, P., Roels, O., Jaspers, E. (Eds.), the Brine Shrimp *Artemia*, Vol. 2. Physiology, Biochemistry,
- 1- جواهری، م؛ متین فرع. و کیوان، ا. ۱۳۸۶. بررسی تاثیر ناپلیوس آرتمیای غنی شده با اسیدهای چرب غیر اشباع بلند زنجیره و ویتامین C بر رشد، بقا و مقاومت لارو ماهی آزاد دریای خزر. دانشنامه دکتری، دانشکده کشاورزی منابع طبیعی دانشگاه علوم و تحقیقات تهران. صفحات ۸-۱۳
- ۲- پذیر، م.خ؛ متین فرع. و زنده بودی، ع. ۱۳۸۷. بررسی تاثیر آرتمیا بالغ غنی شده با اسیدهای چرب غیر اشباع (HUFA) بر شاخص تولید مثلی میگوی سفید غربی. مؤسسه تحقیقات شیلات ایران. ۷۰ صفحه.
- ۳- لاؤنر، پ. و سارجلوس، پ. ۱۳۸۲. کاربرد آرتمیا در تکثیر و پرورش آبزیان، تولید سیست و بیومس ترجمه شاعع حسنی، ا. و جعفری، م.. انتشارات دریاسر. ج ۱-۱۲۷ صفحه ۲-۱۶۷ صفحه.
- ۴- یحیوی، م، آذری تاکامی، ق. ۱۳۸۶. بررسی اثرات تغذیه لارو میگو سفید هندی (*Fenneropenaeus indicus*) از (EPA , DHA) رو تیفر غنی شده با اسیدهای چرب غیر اشباع (DHA) و ویتامین C. پژوهش و سازندگی، شماره ۷۴، ص ۱۴۹-۱۴۰.
- ۵- موسایی، م؛ متین فرع. و پذیر، م.خ. ۱۳۸۷. بررسی میزان اسیدهای چرب غیر اشباع در ارتمیای بالغ غنی سازی شده طی چهار زمان مختلف غنی سازی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات خوزستان. ۶۳ صفحه.

- Molecular Biology, Universa Press, Wetteren, pp. 55-82.
- 13-Dhont, J., Lavens, P. and Sorgeloos, P., 1991. Development Of A Lipid Enrichment Technique For *Artemia* Juveniles Produced In An Intensive System For Use In Marine Larviculture. Fish & Crustacean larviculture Symposium. European Aquaculture Society, (15) 222- 226.
- 14-Dhont, J., Lavens, P. and Sorgeloos, P., 1993. Preparation and use of *Artemia* as food for shrimp and prawn larvae, p. 61-93. In J.P. McVey (ed.). CRC Handbook of Mariculture. Crustacean Aquaculture (2nd edition) CRC Press, Inc., Boca Raton, Florida, USA.
- 15-Dhont, J. & Lavens, P., 1996. Tank production and use of ongrown *Artemia*, p. 164-195. In: P. Lavens & P. Sorgeloos (eds.). Manual on the Production and Use of Live Food for Aquaculture. FAO Fisheries Technical Paper 361, Rome.
- 16-Dhert, P., Sorgeloos, P. and Devresse, B., 1993. Contributions towards a specific DHA enrichment in the live food *Brachionus plicatilis* and *Artemiasp*. In: Reinertsen, H., Dhale, L., Jorgensen, L., Tvinneireim, K. (Eds.), Proc. Int.Conf.Fish Farming Technol., 9-12 August, 1993, pp. 109-115.
- 17-Dobbeleir, J., Adam, N., Bossuyt, E., Bruggeman, E. and Sorgeloos, P., 1980. New aspects of the use of inert diets for high density culturing of brine shrimp. In: Persoone, G., Sorgeloos, P., Roels, O., Jaspers, E. (Eds.), The brine shrimp *Artemia* Volume 3. Ecoligy, Culturing, use in Aquaculture. Universa Press, Wetteren, Belgium, pp.165-174.
- 18-Estévez, A., McEvoy, L.A., Bell, J.G., Sargent, J.R., 1998. Effects of temperature andstarvation time on the pattern and rate of loss of essential fatty acids in *Artemia* nauplii previously enriched using arachidonic acid and eicosapentaenoic acid-rich emulsions. *Aquaculture* 165, 295-311.
- 19-Evjemo J.O., Coutteau, P., Olsen, Y. and Saegeloos, P., 1997. The stability of docosahexaenoic acid in two *Artemia* species following enrichment and subsequent starvation. *Aquaculture*, 155:135-145.
- 20-Evjemo J.O., Danielsen, T. L. and Olsen, Y., 2001. Losses of lipid, protein and n-3 fatty acids in enriched *Artemia franciscana* starved at different temperatures *Aquacultrue*, Volume 193, Issues 1-2, 1 February 2001, Pages 65-80.
- 21-Evjemo, J.O., 2001. Production and nutritional adaptation of the brine shrimp *Artemia sp*. As live food organism for larvae of marine cold water fish species. PhD thesis, Faculty of Chemistry and Biology, Norwegian University of Science and Technology. Trondheim, Norway, pp. 17-45.
- 22-Fábregas, J., Otero, A., Morales, E.D., Arredondo-Vega, B.O. and Patino, M., 1998. Modification of the nutritive value of Phaeodactylum tricornutum for *Artemia sp*. In semicontinuous cultures. *Aquaculture* 169, 167-176.
- 23-Figueiredo, J., Woesik, R. V, Lin, J. and Narciso, L., 2009. *Artemia franciscana* enrichment model How to keep them small, rich and alive. *Aquaculture*, 294, 212–220.
- 24-Furuita, H., Takeuchi, T., Toyota, M. and Watanabe, T., 1996. EPA and DHA requirements in early juvenile red sea bream using HUFA enriched *Artemia* nauplii. Fish. Sci. 62, 246–251.
- 25-Gandy, R.L., Samocha, T.M., Masser, M.P., Fox, J.M., Ali S.A.M., Gatlin III, D.M. and Speed, M., 2007. The effect of unilateral eyestalk ablation and diet on the reproductive performance of wild-caught *Feneropenaeus-aztecus* (Ives, 1891) using a closed recirculating maturation system. *Aquaculture*. Res. 38, 580-587.
- 26-Gerg G. Smith, Arthur J. Ritar, Charles F.Phleger, Matthew M. Nelson, Ben Mooney, Peter D. Nichols, Piers R. Har, 2002. Changes in gut content and composition of juvenile

- Artemia after oil enrichment and during starvation. *Aquaculture*, Volum 208, Issues 1-2, Pages 137-158.
- 27-Han, K., Guerdon, I. and Sorgeloos, P., 2000b. Comparison of docosahexaenoic acid 22:6ny3 levels in various Artemia strains during enrichment and subsequent starvation. *J. World Aquaculture. Soc.* 31, 469–475.
- 28-Han, K., Geurden, I. and Sorgeloos, P., 2001. Fatty acid changes in enriched and subsequently starved *Artemia franciscana* nauplii enriched with different essential fatty acids. *Aquaculture* 199, 93–105
- 29-Kanazawa, A., Teshima, S. and Endo, M., 1979. Relationship between essential fatty acid requirements of aquatic animals and the capacity for bioconversion of linolenic acid to highly unsaturated fatty acids. *Comp.Biochem. Physiol. 63 B:* 295-298.
- 30-Lavens, P. & Sorgeloos, P., 1991. Production of *Artemia* in culture tanks, p. 317-350. In R.A. Brown, P. Sorgeloos & C.N.A. Trotman (eds.). *Artemia Biology*. CRC, Boca Raton, Florida, USA.374p.
- 31-Léger, P., Vanhaecke, P. and Sorgeloos, P., 1983. International study on Artemia XXIV. Cold storage of live Artemia nauplii from various geographical sources: potentials and limits in aquaculture. *Aquaculture Eng.* 2: 69 – 78.
- 32-Léger, P., Bengtson, D.A., Simpson, P.M. and Sorgeloos, P. 1986. The use and nutritional value of *Artemia* as a food source. *Oceanogr. Mar.Biol. Ann. Rev.* 24, 521–623.
- 33-Léger, P., Bengtson, D.A., Sorgeloos, P., Simpson, K.L. and Beck, A.D., 1987. The Nutritional Value of Artemia:a review. In: sorgeloos,p., Bengtson, D.A., Decleir, W. Jaspers, E. (Eds),. Artemia research and its application. Ecology, culturing,use in Aquaculture, Vol 3. universa press, wettern, pp. 357-372.
- 34-Léger, Ph., Naessens-Fouquaert, E. and Sorgeloos, P., 1987. International study on Artemia: XXXV. Techniques to manipulate the fatty acid profile in *Artemia* nauplii and the effect on its nutritional effectiveness for the marine crustacean *Mysidopsis bahia* M. In: Sorgeloos, P., Bengtson, D.A., Decleir, W., Jaspers, E. Eds., *Artemia Research and its Applications. Ecology, Culturing, Use in Aquaculture*, vol. 3. UniversaPress, Wetteren, Belgium, pp. 411–424.
- 35-Lim, L., Soh, C., Dhert, A., Sorgeloos, P., 2001. Production and application of ongrown Artemia in freshwater ornamental fish farm. *Aquaculture. Econ. Manage.* 5, 211-228
- 36-Luong-Vang, T., Renaud, S.M., and Parry, D.L., 1999. Evaluation of recently isolated Australian tropical microalgae for the enrichment of the dietary value of brine shrimp, *Artemia nauplii*. *Aquaculture* 170: 161-173.
- 37-Majack, T.J., Rust, M.B., Massee, K.C., Kissil, G.W., Hardy, R.W. and Peterson, M.E., 2000. Bioencapsulation of erythromycin using adult brine shrimp, *Artemia franciscana* (Latreille). *J. Fish. Dis.* 23: 71-76.
- 38-Malpica Sanchez, A., Castro Barrera, T., Sandoval Trujillo, H., Castro Mejía, J., De Lara Andrade, R. and Castro Mejía, G., 2004. Composición del contenido de ácidos grasos en tres poblaciones mexicanas de *Artemia franciscana* de aguas epicontinentales. *Rev. Biol. Trop.* 52: 297-300.
- 39-Mcgovernhopkins, K., Spencer, A.W., Kawahigashi, D. and Sorgeloos, P., 1997. Maturation performance of *Penaeus vannamei* co-fed *Artemia* biomass preparations. *Aquaculture* 155, 87–101.
- 40-Monroig, O., Navarro, J. C., Amat, F. and Hontoria, F., 2007. Enrichment of Artemia Nauplii in vitamin..A, C, and methionine using liposomes. *Aquaculture*, Volume 269, Issue 1-4, 14 September 2007 , Pages 504-513.
- 41-Millamena, O.M., Primavera, J.H., Pudadera, R.A. and Caballero, R.V. 1986. Effect of diet on the reproductive performance of pond-reared *Penaeus monodon* Fabricius

- broodstock, pp. 593-596. In: Maclean JL, Dizon LB, Hosillos LV (eds) The First Asian Fisheries Forum. Manila, Philippines. Asian Fisheries Society.
- 42-Naegel, L.C.A., 1999. Controlled production of *Artemia* biomass using an inert commercial diet, compared with the microalgae *Chaetoceros* sp. *Aquaculture*, Engin. 21, 49-59.
- 43-Naessens, E., Lavens, P., Gomez, L., Browdy, C.L., McGovernhopkins, K., Spencer, A.W., Kawahigashi, D. and Sorgeloos, P., 1997. Maturation performance of *Penaeus vannamei* co-fed *Artemia* biomass preparations. *Aquaculture* 155, 87–101.
- 44-Narciso, L., Pousao-Ferreira, P., Passos, A. and Luis, O., 1999. HUFA content and DHA/EPA improvements of *Artemia* sp. with commercial oils during different enrichments periods. *Aquaculture*. Res. 30, 21–24.
- 45-Narciso, L. and Morais, S., 2001. Fatty acid profile of *Palaemon serratus* (Palaemonidae) eggs and larvae during embryonic and larval development using different live diets. J. Crustacean. Biol. 21, 566–574.
- 46-Navarro, J.C., Henderson, R.J., McEvoy, L.A., Bell, M.V. and Amat, F., 1999. Lipid conversions during enrichment of *Artemia*. *Aquaculture* 174, 155–166.
- 47-Nellen, W., Quantz, G., Witt, U., Kuhlmann, D. & Koske, P.H. 1981. Marine fish rearing on the base of an artificial food chain. European Mariculture Society, Special Publication No. 6, Research on Intensive Aquaculture, pp. 133-147.
- 48-Odile, S.M., Claire, C., Derrien, A., Coiffard, L. and Roeck-Holtzhauer, D., 1994. Fatty acid composition of some marine microalgae. *Photochemistry* 36 (3): 691-693.
- 49-Persoone, G. & Sorgeloos, P., 1980. General aspects of ecology and biogeography of *Artemia*. In: Persoone, G., Sorgeloos, P., Roels, O., Jaspers, E. (eds.), The Brine Shrimp *Artemia*. Vol. 3. Ecology, Culturing, Use in Aquaculture, Universa Press, Wetteren, Belgium, pp. 3-24.
- 50-Rasowo, J., Devresse, B., Leger, P. and Sorgeloos, P., 1995. Growth, survival, stress resistance and development rate of larval *Macrobrachium rosenbergii* (de Man) fed *Artemia* nauplii enriched with w3-highly unsaturated fatty acids. Kenya J. Sci. Technol., Ser. B 11, 23–31.
- 51-Ritar, A. J., Dunstan, G. A., Nelson, M. M., Brown, M. R., Nichols, P. D., Thomas, C. W., Smitha, E. G., Crear, B. J. and Kolkovski, S., 2004. Nutritional and bacterial profiles of juvenile *Artemia* fed different enrichments and during starvation. *Aquaculture*. 239, 351–373.
- 52-Rees, J.F., Cure, K., Piyatiratitivorakul, S., Sorgeloos, P. and Menasveta, P., 1994. Highly unsaturated fatty acid requirements of *Penaeus monodon* postlarvae: an experimental approach based on *Artemia* enrichment. *Aquaculture* 122, 193–207.
- 53-Reeve, M.R., 1963. The Filter-Feeding of *Artemia*: II. In Suspensions of various Particles. J. Exp. Biol. 40, 207-214.
- 54-Sakamoto, M., Holland, L. and Jones, D.A., 1982. Modification of the nutritional composition of *Artemia* by incorporation PUFAs using micro-encapsulated diets. *Aquaculture*, 28: 311-320.
- 55-Sargent, J.R., Bell, J.G. and McEvoy, L.A., 1997. Requirements, presentation and sources of polyunsaturated fatty acids in marine fish larval feeds. *Aquaculture*, 155, 117–127.
- 56-Sargent, J., Bell, G., McEvoy, L., Tocher, D. and Estévez, A., 1999a. Recent developments in the essential fatty acid nutrition of fish. *Aquaculture*, 177, 191–199.
- 57-Sargent, J., McEvoy, L., Estévez, A., Bell, G., Bell, M. and Henderson, J., Tocher, D., 1999b. Lipid nutrition of marine fish during early development: current status and future directions. *Aquaculture* 179, 217–229.

- 58-Seixas, P., Rey-Méndez, M., Valente, M.P., Luís, a. and Otero, A. 2010. High DHA content in *Artemia* is ineffective to improve *Octopus vulgaris* paralarvae rearing. *Aquaculture*, 300, 156–162.
- 59-Smith, G.G., 1999. Effects of temperature during embryonic development on the characteristics of *Jasus edwardsii* phyllosoma. Thesis, University of Tasmania, pp. 58.
- 60-Smith, G.G., Ritar, A.J., Phleger, Ch. F., Nelson, M.N., Mooney, B., Nichols, P.D. and Hart, P.R., 2002. Changes in gut content and composition of juvenile *Artemia* after oil enrichment and during starvation. *Aquaculture*, 208: 137-158.
- 61-Sorgeloos, P., 1980. The used brine shrimp *Artemia* aquaculture. In: persone, G., sorgeloos, P., Roeds, O., Jasper, E. (Eds.), The brine shrimp *Artemia*. Ecology, culturing, use in Aquaculture, Vol. 3. Universa Press, Wetteren, Vol.3, pp.25-46.
- 62-Sorgeloos, P., Lavens, P., Leger, P., Tackaert, W. and Versichele, D., 1986. Manual for the culture and use of brine shrimp *Artemia* in aquaculture. Artemia Reference Center, university of Ghent, Belgium, 319pp.
- 63-Sylvester, J., Sato, V., Garvey, J., Smith, B. and Kawahigashi, D., 2002. The Use of Omega-3 Enriched Artemia Biomass in the Larviculture of *Penaeus vannamei*. Kahuku Shrimp Company, Kahuku, Hawaii San Francisco Bay Brand, Newark, California
- 64-Tamaru, C.S., 1999. Enrichment of *Artemia* for Use in Freshwater Ornamental Fish Production. Center for Tropical and Subtropical Aquaculture, Publication #133.
- 65-Teresita, D.N.J.M., Leticia, G.R. and Miguel, A.O., 2004. Evaluation of *Artemia* biomass production in San Crisanto, Yucatán, Mexico, with the use of poultry manure as organic fertilizer. *Aquaculture* 219, 573- 584.
- 66-Teresita, D.N.J.M. & Leticia G.R., 2005. Biomass production and nutritional value of *Artemia sp.* (Anostraca: Artemiidae) in Campeche, Mexico. *Rev. Biol. Trop.* Vol. 53, 447-454
- 67-Triantaphyllidis, G.V., Coutteau, P. and Sorgeloos, P., 1995. The stability of n-3 highly unsaturated fatty acids in various *Artemia* populations following enrichment and subsequent starvation. In: Lavens, P., Jasper, E., Ž. Roelants, I. Eds., Larvi 95 Fish and Shellfish Symposium. European Aquaculture Society, Special Publication, vol. 24, pp. 149–153.
- 68-Watanabe, T., Oowa, F., C. Kitajima, C., Fujita, S., 1978. Nutritional quality of brine shrimp, *Artemia salina*, as a living feed from the viewpoint of essential fatty acids for fish. *Bull. Jap. Soc. Sci. Fish.* 44:1115-1121.
- 69-Watanabe, T., Oowa, F., Kitajima, C. and Fujita, S., 1980. Relationship between dietary value of brine shrimp *Artemia salina* and their content of w3 highly unsaturated fatty acids. *Bull. Jap. Soc. Sci. Fish.* 46: 35-41.
- 70-Watanabe, T., 1982. Lipid nutrition in fish. Comprative Biochemistry and Physiolog 73B: 3-15.
- 71-Watanabe, T., Kitajima, C. and Fujita, S. 1983. Nutritional values of live organisms used in Japan for mass propagation of fish: a review. *Aquaculture* 34, 115-143.
- 72-Watanabe, T., 1993. Importance of docosahexaenoic acid marine larval fish. *J. World Aquaculture soc.*, 24:152-161.
- 73-Wear, R. G. & Haslett, S.J., 1987. Studies on the biology and ecology of *Artemia* from Lake Grassmere, New Zealand. In: Sorgeloos, P., Bengtson, D. A., Decler, W., Jaspers, E. (eds), Artemia Research and its Applications, Vol. 3. Ecology, Culturing, Use in Aquaculture. Universa Press. Wetteren, Belgium, pp. 101-133.
- 74-Wouters, R., Zambrano, B., Espin, M., Calderon, J., Laven, P. and Sorgeloos, P., 2002. Experimental broodstock diets as partial fresh food substitutes in white shrimp *Litopenaeus vannamei* B. *Aquacult. Nutr.* 8, 249-256.

75-Wurtsbaugh, W.A. & Gliwicz, Z.M., 2001. Limnological control of brine shrimp population dynamics and cyst production in the Great Salt Lake, Utah. *Hydrobiologia* 466, 119-132.

76-Zmora, O., Avital, E. and Gordin, H., 2002. Result of an attempt for mass production of *Artemia* in extensive ponds. *Aquaculture*, 213, 395-400.